

ДОГОВІР про проведення узгодженої антимонопольної політики

Уряди держав-учасниць цього Договору, далі – Сторони,
на розвиток Угоди про узгодження антимонопольної політики від
12 березня 1993 року,

підтверджуючи прагнення утримуватись від будь-яких дій, що
завдають економічної шкоди інтересам держав-учасниць цього Договору,
визнаючи необхідність дотримання принципів суверенітету,
рівності, відмови від дискримінації,

прагнучи до попередження виникнення негативних для торгівлі та
економічного розвитку чинників, що можуть виникнути внаслідок
монополістичної діяльності суб'єктів господарювання,

визнаючи необхідність прийняття державами-учасницями цього
Договору антимонопольних законодавчих актів і проведення ефективної
антимонопольної політики,

беручи до уваги зростаючий вплив транснаціональних корпорацій на
економічний розвиток держав-учасниць цього Договору,

враховуючи зростаючу роль антимонопольної політики у
забезпеченні економічних інтересів держав-учасниць цього Договору,
домовились про наступне:

Стаття 1 Визначення

Для цілей цього Договору застосовуються наступні визначення:

суб'єкти господарювання - юридичні особи усіх форм власності, які
займаються діяльністю щодо виробництва, реалізації, придбання товарів та
послуг, а також фізичні особи, що здійснюють самостійну підприємницьку
діяльність;

товарний ринок - сфера обігу товарів (продукції, робіт, послуг), що
не мають замінників або взаємозамінних товарів у межах територій
держав-учасниць цього Договору (далі - держави-учасниці) або їх частин;

конкуренція - змагальність суб'єктів господарювання, коли їх
самостійні дії ефективно обмежують можливості кожного з них однобічно
впливати на загальні умови обігу товарів на відповідному товарному ринку
і стимулюють виробництво необхідних споживачеві товарів;

домінуюче положення - виключне положення суб'єкта
господарювання на товарному ринку, що дає йому змогу самостійно або
спільно з іншими суб'єктами господарювання диктувати умови
споживачам і/або конкурентам, ускладнювати доступ на ринок іншим
суб'єктам господарювання чи іншим чином обмежувати конкуренцію;

монополістична діяльність - дії (бездіяльність) суб'єктів
господарювання, органів влади та управління, що суперечать

національному антимонопольному законодавству) та спрямовані на недопущення, обмеження або усунення конкуренції і/або на ті, що зачіпають законні інтереси споживачів;

недобросовісна конкуренція - будь-які спрямовані на отримання переваг у підприємницькій діяльності дії (бездіяльність) суб'єктів господарювання, які суперечать національному антимонопольному законодавству, звичаям ділового обігу та можуть заподіяти або заподіяли збитки іншим суб'єктам господарювання чи завдати шкоди їхній діловій репутації;

антимонопольне законодавство - чинні на територіях держав-учасниць нормативні правові акти, що містять положення щодо попередження, обмеження та припинення монополістичної діяльності та недобросовісної конкуренції;

антимонопольний орган - орган держави-учасниці, що здійснює контроль за дотриманням антимонопольного законодавства;

розслідування (дослідження) - застосування антимонопольного законодавства шляхом розгляду справ про його порушення, дослідження товарних ринків, а також інші дії, які здійснюються уповноваженими на це компетентними органами держав-учасниць.

Стаття 2

Цілі та завдання

1. Цей Договір має на меті створення правових і організаційних засад співробітництва Сторін щодо проведення узгодженої антимонопольної політики та розвитку конкуренції, а також усунення негативних для торгівлі та економічного розвитку чинників і недопущення дій, що завдають шкоди економічним інтересам держав-учасниць внаслідок монополістичної діяльності і/чи недобросовісної конкуренції.

2. Завданнями цього Договору є:

координація спільних дій щодо попередження, обмеження та припинення монополістичної діяльності та/чи недобросовісної конкуренції;

зближення антимонопольних законодавств у тій мірі, у якій це необхідно для реалізації цього Договору;

створення умов для розвитку конкуренції, ефективного функціонування товарних ринків і захист прав споживачів;

узгодження порядку розгляду та оцінки монополістичної діяльності суб'єктів господарювання, органів влади та управління і створення на цій основі механізму співробітництва.

Стаття 3

Загальні принципи конкуренції

1. Дії, що призводять або можуть призвести до обмеження конкуренції, обмеження законних інтересів інших суб'єктів

господарювання чи споживачів, або є проявом недобросовісної конкуренції, розглядаються як неприпустимі і кваліфікуються відповідно до антимонопольного законодавства держав-учасниць.

2. До дій, зазначених у пункті 1 цієї статті, відносяться:

1) зловживання домінуючим положенням, зокрема:

нав'язування (підтримка) купівельних або продажних цін або інших несправедливих умов угоди для одержання монопольного високого прибутку або усунення конкурентів;

обмеження виробництва або збуту з метою необґрунтованого підвищення цін, створення або підтримання дефіциту на відповідному ринку на шкоду споживачам;

застосування до господарюючих партнерів неоднакового підходу за рівних умов, що створює для них нерівні умови конкуренції;

створення перешкод для доступу на ринок іншим суб'єктам господарювання;

2) антиконкурентні угоди між суб'єктами господарювання та інші види узгоджених дій, які можуть обмежувати свободу конкуренції на товарних ринках або відповідній їхній частині шляхом:

поділу товарного ринку за територіальним принципом, обсягом продажу або закупівель за асортиментом або колом споживачів;

обмеження доступу на відповідний товарний ринок інших суб'єктів господарювання в якості продавців або покупців;

встановлення купівельних або продажних цін або інших умов угоди;

контролю над виробництвом, збутом, технічним розвитком, інвестиційними процесами;

нав'язування господарюючим партнерам додаткових умов угоди, що не відносяться до предмету цього Договору та обмежують їхні інтереси;

застосування до господарюючих партнерів неоднакового підходу за рівних умов, що створює несприятливі умови для конкуренції на відповідному товарному ринку;

3) недобросовісна конкуренція, зокрема:

поширення хибних, неточних або викривлених відомостей, здатних заподіяти збитки іншому господарюючому суб'єкту чи завдати шкоди його діловій репутації;

введення споживачів в оману відносно характеру, способу і місця виготовлення, споживчих властивостей, якості товару;

некоректне порівняння у процесі рекламної діяльності товарів, що виготовляються і реалізуються суб'єктом господарювання з товарами інших суб'єктів господарювання;

самовільне використання товарного знака, фірмового найменування або маркування товару, а також копіювання форми, упаковки, зовнішнього оформлення товару іншого суб'єкта господарювання;

отримання. використання. розголошення науково-технічної, виробничої або торговельної інформації, у тому числі комерційної таємниці, без згоди її власника.

3. При оцінці дій або угод, що обмежують конкуренцію,

враховується факт їхнього сприяння технічному або економічному прогресу, насиченню товарних ринків, покращанню споживчих властивостей товарів, підвищенню їхньої конкурентоздатності.

4. Процедура взаємодії держав-учасниць відповідно до принципів конкуренції, зазначених у пунктах 1 і 2 цієї статті, визначається Положенням про взаємодію держав щодо припинення монополістичної діяльності та недобросовісної конкуренції (додаток 1), що невід'ємною частиною цього Договору.

Стаття 4

Міждержавна рада з антимонопольної політики

1. Для реалізації цього Договору Сторони засновують Міждержавну раду з антимонопольної політики (далі - Антимонопольна рада).

2. Основним завданням Антимонопольної ради є вироблення критеріїв і способів оцінки монополістичної діяльності, недобросовісної конкуренції, процедур розслідування справ щодо порушення правил конкуренції, а також розробка правил та механізмів впливу на суб'єктів господарювання, органи влади і управління, що порушують правила конкуренції на товарному ринку та узгодження їх між Сторонами.

Для забезпечення діяльності Антимонопольної ради створюється Секретаріат, що діє на постійній основі.

3. Статус Антимонопольної ради та її завдання визначаються Положенням про Міждержавну раду з антимонопольної політики (додаток 2), що є невід'ємною частиною цього Договору.

Стаття 5

Обов'язки Сторін

1. Сторони вживають заходів щодо реалізації зобов'язань, які випливають із цього Договору.

2. Сторони зобов'язуються сприяти Антимонопольній раді у виконанні її завдань.

Стаття 6

Обмін інформацією

1. Сторони з урахуванням вимог національного законодавства обмінюються інформацією:

про стан товарних ринків, підходи та практичні результати демонополізації в рамках структурної перебудови економіки, методи і досвід роботи щодо попередження, обмеження і припинення монополістичної діяльності та розвитку конкуренції;

про відомості, що містяться в національних реєстрах підприємств монополістів, які здійснюють постачання продукції на товарні ринки держав-учасниць;

про практику розгляду справ про порушення антимонопольного законодавства.

2. Сторони співробітничать при розробці національних законів та нормативних документів з антимонопольної політики шляхом надання інформації і методичної допомоги.

Стаття 7 Заключні положення

1. Цей Договір набуває чинності з дня підписання, а для держав, законодавство яких вимагає здійснення внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття ним чинності, – з дня здачі ними на зберігання депозитарію повідомлення про виконання вказаних процедур.

З дня набуття чинності цим Договором визнати Договір про проведення узгодженої антимонопольної політики від 23 грудня 1993 року та Протокол про продовження строку його дії від 4 червня 1999 року такими, що втратили чинність.

2. Цей Договір укладається терміном на п'ять років та продовжується автоматично на наступні п'ятирічні періоди, якщо Сторони не приймуть іншого рішення.

3. Спірні питання, пов'язані із застосуванням або тлумаченням цього Договору, вирішуються шляхом консультацій та переговорів заінтересованих Сторін.

4. До цього Договору може бути внесено зміни та доповнення за спільною згодою Сторін, які оформлюються окремими протоколами, які є невід'ємною частиною Договору.

5. Кожна із Сторін має право вийти з цього Договору, повідомивши про свій намір інші Сторони не менше ніж за три місяці до дати виходу.

6. Цей Договір відкритий для приєднання до нього інших держав, що поділяють його цілі та принципи і готові прийняти на себе зобов'язання відповідно до Договору.

Вчинено в місті Москві 25 січня 2000 року в одному дійсному примірнику російською мовою. Дійсний примірник зберігається у Виконавчому комітеті Співдружності Незалежних Держав, який направить кожній державі, що підписала цей Договір, його завірену копію.

За Уряд Азербайджанської
Республіки
(підпис)

За Уряд Республіки Молдова
(підпис)
(із застереженням)(не
представлено)

За Уряд Республіки Вірменія
(підпис)

За Уряд Російської Федерації
(підпис)

**За Уряд Республіки Білорусь
(підпис)**

**За Уряд Республіки
Таджикистан
(підпис)**

**За Уряд Грузії
(підпис)
(із застереженням) (не
представлено)**

**За Уряд Республіки
Узбекистан
(підпис)**

**За Уряд Республіки Казахстан
(підпис)**

**За Уряд України
(підпис)
(із застереженням)**

**За Уряд Киргизької Республіки
(підпис)**

Додаток 1
до Договору про проведення узгодженої
антимонопольної
політики від 25 січня 2000 р.

ПОЛОЖЕННЯ
про взаємодію держав
щодо припинення монополістичної діяльності та
недобросовісної конкуренції

1. Загальні положення і сфера застосування

1.1. Це Положення визначає процедуру взаємодії щодо застосування принципів конкуренції та стосується дій господарюючих суб'єктів держав-учасниць, пов'язаних з їхніми зловживаннями домінуючим положенням, об'єднаннями, угодами (узгодженими діями) недобросовісною конкуренцією, а також інших дій (бездіяльність), що обмежують конкуренцію у випадках, якщо:

у цих діях беруть участь два або більше суб'єктів господарювання, що здійснюють свою підприємницьку діяльність на товарних ринках;

ці дії здійснюються одним або кількома суб'єктами господарювання, що здійснюють свою підприємницьку діяльність на товарних ринках однієї з держав-учасниць та призводять або можуть призвести до обмеження конкуренції (недобросовісної конкуренції) на товарних ринках інших держав-учасниць чи одного з них або до обмеження законних інтересів інших господарюючих суб'єктів або споживачів.

1.2. Це Положення не застосовується у разі, якщо угоди (узгоджені дії) господарюючих суб'єктів, включаючи їхні об'єднання, а також зловживання домінуючим положенням, недобросовісна конкуренція та інші дії (бездіяльність) господарюючих суб'єктів здійснюються на території тільки однієї держави-учасниці, не стосуються імпорту або експорту між державами-учасницями і не зачіпають інтересів інших держав-учасниць.

1.3. Взаємодія, передбачена цим Положенням, здійснюється антимонопольними органами у формі повідомлень, запитів інформації, заяв про розгляд справ, консультацій.

1.4. Реалізація цього Положення на територіях держав-учасниць здійснюється з урахуванням міжвідомчого розподілу повноважень відповідно до національного законодавства.

2. Повідомлення

2.1. Якщо компетентний орган однієї з держав-учасниць проводить розслідування (дослідження), під час якого з'ясовується, що обставини справи зачіпають або можуть зачіпити інтереси іншої держави-учасниці, він повідомляє про це антимонопольний орган цієї держави-учасниці. До повідомлення додаються документи, що свідчать про факти порушення

національного антимонопольного законодавства.

2.2. Повідомлення має бути завчасним з метою врахування думки та можливих дій іншої держави-учасниці або її антимонопольного органу, за винятком випадків, коли завчасне повідомлення могло б завдати шкоди розгляду справи.

2.3. Перед застосуванням будь-яких заходів антимонопольні органи, що бажають направити повідомлення, повинні повністю переконатися в тому, що за цих обставин ці дії не зашкодять розгляду справи.

2.4. Повідомлення містить:

назви суб'єктів господарювання, діяльність яких розслідується;

коротку характеристику суті справи;

нормативно-правові акти, що стосуються справи;

інші відомості, які антимонопольний орган, що надсилає повідомлення, вважає за можливе надати.

2.5. Антимонопольний орган, що одержав повідомлення, розглядає можливість застосування належних заходів відповідно до національного законодавства.

3. Запит інформації

3.1. У випадках, передбачених пунктом 1 цього Положення, антимонопольний орган однієї держави-учасниці може направити антимонопольним органам інших держав-учасниць запит про надання інформації, що стосується підприємницької діяльності господарюючих суб'єктів. Інша держава-учасниця може відмовити в наданні запитуваної інформації, якщо така інформація визнається конфіденційною відповідно до національного законодавства.

У запиті про надання інформації повинна бути зазначена його мета, викладені обставини справи та додані необхідні документи.

3.2. Запитувана інформація направляється в строки, погоджені антимонопольними органами, але не пізніше трьох місяців із дня отримання запиту.

4. Заява про розгляд справи

4.1. Антимонопольний орган однієї держави-учасниці може направити до антимонопольного органу іншої держави-учасниці заяву про розгляд справи про порушення антимонопольного законодавства. Заява подається в письмовій формі з додатком документів, що свідчать про факти порушення антимонопольного законодавства іншої держави-учасниці.

4.2. Антимонопольний орган на підставі заяви антимонопольного органу іншої держави-учасниці розглядає факти порушення і приймає по них рішення відповідно до вимог національного антимонопольного законодавства.

5. Консультації

5.1. Антимонопольні органи з метою зведення до мінімуму можливостей виникнення конфлікту, та прийняття взаємоприйнятих рішень проводять консультації з питань, які мають відношення до Договору, якщо є суттєві підстави вважати, що в результаті розгляду справи можуть бути порушені інтереси держав-учасниць.

5.2. Антимонопольний орган, зацікавлений у проведенні консультації, надсилає антимонопольному органу іншої держави-учасниці письмовий запит про проведення консультацій з додатком необхідних документів, а також обґрунтуванням їхньої необхідності та визначенням умов проведення.

5.3. Антимонопольні органи здійснюють консультації в узгоджені строки, але не пізніше трьох місяців з моменту одержання запиту.

6. Матеріали, які направляються до Міждержавної ради з антимонопольної політики.

6.1. Антимонопольні органи направляють до Секретаріату Міждержавної ради з антимонопольної політики:

повідомлення про зміни свого національного антимонопольного законодавства;

ініціативні проекти угод та інших документів, розроблені з метою реалізації Договору;

повідомлення про результати консультацій або про факт прийняття взаємоприйнятних рішень іншим шляхом.

7. Використання інформації

7.1. Інформація, отримана відповідно до положень розділів 2, 3, 4 і 5 цього Положення, використовується тільки для цілей відповідного запиту, розгляду справи або консультацій.

7.2. Антимонопольні органи, їх посадові особи та інші службовці не повинні розголошувати інформацію, отриману ними при застосуванні цього Положення.

Додаток 2
до Договору про проведення узгодженої
антимонопольної політики
від 25 січня 2000 року

ПОЛОЖЕННЯ **про Міждержавну раду з антимонопольної політики**

I. Загальні положення

Міждержавна рада з антимонопольної політики (далі - Антимонопольна рада) створюється для координації діяльності держав-учасниць, контролю за дотриманням Договору, зближення національного законодавства в галузі конкуренції та розробки правових основ щодо попередження, обмеження і припинення монополістичної діяльності та недобросовісної конкуренції на товарному ринку держав-учасниць.

Антимонопольна рада у своїй діяльності керується Статутом Співдружності Незалежних Держав, Договором про створення Економічного союзу, а також угодами, укладеними в рамках Співдружності, рішеннями Ради глав держав, Ради глав урядів СНД, цим Положенням та здійснює свою діяльність у взаємодії з Виконавчим комітетом Співдружності Незалежних Держав.

II. Функції Антимонопольної ради

Антимонопольна рада:

- координує спільну діяльність Сторін щодо створення правових основ з попередження, обмеження і припинення монополістичної діяльності та недобросовісної конкуренції на товарному ринку;

- сприяє Сторонам у розробці й удосконаленні національних законодавств з питань конкуренції;

- розробляє та рекомендує Сторонам правила і механізми реалізації конкретних дій щодо попередження, обмеження і припинення монополістичної діяльності та недобросовісної конкуренції сприяє Сторонам в обміні нормативно-правовою, методичною та іншою інформацією в галузі антимонопольної політики та конкуренції;

- виконує інші функції, пов'язані з реалізацією Договору.

III. Права Антимонопольної ради

Для виконання своїх функцій Антимонопольна рада має право:

- організовувати проведення експертизи проектів документів, пов'язаних з реалізацією положень Договору;

- створювати для підготовки відповідних проектів документів групи експертів;

- вносити у встановленому порядку підготовлені Антимонопольною радою документи на розгляд Економічної ради. Ради глав урядів і Ради глав

держав СНД;

запитувати і одержувати від Сторін інформацію, необхідну для виконання своїх функцій;

розробляти і затверджувати регламент своєї роботи, а також вносити до нього зміни;

здійснювати робочу взаємодію з антимонопольними органами третіх країн і відповідними міжнародними організаціями в межах своєї компетенції.

IV. Склад і структура Антимонопольної ради

Антимонопольна рада формується з повноважних представників Сторін. Кожна Сторона має право призначати до Антимонопольної ради двох повноважних представників і володіє правом одного голосу.

Антимонопольна рада обирає з числа повноважних представників Сторін Голову і двох його заступників.

Строк дії повноважень Голови Антимонопольної ради і його заступників - 2 роки. За рішенням Антимонопольної ради строк може бути продовжений або скорочений.

Голова:

керує роботою Антимонопольної ради щодо виконання завдань, що впливають із угод, укладених у рамках Співдружності, рішень Ради глав держав та Ради глав урядів, а також цього Положення;

представляє при необхідності Антимонопольну раду на засіданнях Ради глав держав, Ради глав урядів, Економічної ради і Виконавчого комітету СНД, а також інших статутних органів Співдружності в межах наданих йому повноважень;

проводить засідання Антимонопольної ради;

від імені Антимонопольної ради підписує документи;

організує роботу Антимонопольної ради між засіданнями;

за згодою Антимонопольної ради виконує інші функції, необхідні для забезпечення її роботи.

У разі відсутності Голови його функції виконує один із заступників.

Голова та його заступники зберігають статус повноважних представників своїх держав у Антимонопольній раді.

До складу Антимонопольної ради з правом дорадчого голосу входить керівник відповідного структурного підрозділу Виконавчого комітету СНД.

V. Секретаріат Антимонопольної ради

Поточна робота та організаційно-технічна підготовка засідань Антимонопольної ради здійснюється Секретаріатом Антимонопольної ради, функції якого виконує відповідний структурний підрозділ Виконавчого комітету СНД.

VI. Організація діяльності Антимонопольної ради

Періодичність та порядок підготовки і проведення засідань Антимонопольної ради визначаються регламентом його роботи. Позачергові засідання Антимонопольної ради скликаються за ініціативою Голови або за вимогою представників не менше як трьох Сторін. Витрати щодо відрядження учасників засідань несе Сторона, що направляє.

Рішення Антимонопольної ради є правомірними, якщо на його засіданні представлено дві третини представників Сторін.

Антимонопольна рада приймає:

рішення, обов'язковість виконання яких підтверджується відповідними рішеннями Сторін;

рішення рекомендаційного характеру.

На засіданнях Антимонопольної ради можуть бути присутні на її запрошення в якості спостерігачів представники зацікавлених відомств держав-учасниць, а також представники закордонних та міжнародних організацій.

Рішення Антимонопольної ради приймаються кваліфікованою більшістю голосів (двома третинами присутніх та уповноважених представників, що беруть участь у голосуванні).

Будь-яка Сторона може заявити про свою незацікавленість у вирішенні того чи іншого питання, що не повинно розглядатися як перешкода для ухвалення рішення іншими заінтересованими Сторонами. На Сторони, які заявили про свою незацікавленість, прийняті рішення не поширюються.

VII. Заключні положення

Робочою мовою Антимонопольної ради є російська мова.

Місце перебування Секретаріату Антимонопольної ради - місто Москва.

Зміни та доповнення до цього Положення приймаються відповідно до встановленого порядку.

**Застереження України
до проекту Договору про проведення узгодженої
антимонопольної політики**

25 січня 2000 року

За винятком положень, що допускають міжнародну
правосуб'єктність Міждержавної ради з антимонопольної політики.

Прем'єр-міністр України

В.Ющенко